

ve, at nye selskaber skal dannes ved deltagelse på nye felter.«

Det bemærkes, at den ovenfor nævnte bemyndigelse, hvorefter Kongen kan bestemme, at der skal være aktiveringspligt ud over det, som følger af gældende bestemmelser, er benyttet. I Norge skal således samtlige udgifter – bortset fra renteudgifter – i udbygningsperioden aktiveres og afskrives efter produktionens iværksættelse. For så vidt angår renteudgifter kan den skattepligtige vælge, om de skal aktiveres eller fratrækkes løbende. Bliver de aktiveret, indgår de i friindtægtsgrundlaget.

Det bemærkes endvidere, at de norske aktiveringsbestemmelser gælder for opgørelsen af beregningsgrundlaget for *både selskabsskatten og særskatten*.

Det fremgår af det anførte, at der også i Norge i udbygningsfasen skal ske en fordeling af generalomkostninger, finansieringsudgifter og udgifter vedrørende fællesanlæg på de enkelte felter.

Efter regeringens opfattelse er virkningen med hensyn til tidspunktet for skattebetalingen ved, at underskud fra et felt bringes til fradrag i overskud fra andre felter, betydeligt større i Danmark end i Norge. Dette skyldes først og fremmest, at kulbrintefradraget i lovforslaget beløbsmæssigt er væsentlig større end den norske friindtægt (25 pct. i 10 år mod 6½ pct. i 15 år). Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 44.

I England, hvor særskatten (PRT) opgøres felt for felt, er der indført et særligt bundfradrag (oilallowance), således at værdien af ¼ mill. tons olie for hver indtægtsperiode (som

er på ½ år) fritages for særskat. Over et felts samlede produktionstid kan der maksimalt fratrækkes op til værdien af 5 mill. tons olie, dvs. at fradraget ydes over en 10-årig periode. Oilallowance reducerer særskatten for alle størrelser af felter, men har størst virkning for felter med en lille produktion. Størrelsen af oilallowance er uafhængig af, hvor store investeringer der er foretaget på et felt, og fradraget begunstiger derfor ikke specielt felter med relativt høje investeringer. Spørgsmålet, om det engelske oilallowance er en særlig rabat set i forhold til den norske friindtægt, kan derfor ikke besvares entydigt. For felter, hvor de foretagne investeringer er meget høje, hvilket er særlig karakteristisk i den norske del af Nordsøen, vil det samlede bundfradrag i form af friindtægt (i alt 150 pct. af de foretagne investeringer) ofte overstige værdien af 5 mill. tons olie (den samlede maksimale oilallowance for et felt).

Spørgsmål 85:

Ministeren siger i sin fremsættelsestale, at kulbrinteskatten vil indbringe et provenu på ca. 450 mill. kr. for indkomståret 1982 og ca. 1.000 mill. kr. for 1983. Hvorledes er ministeren kommet frem til disse tal?

Svar:

Til grund for provenuskønnene ligger skøn udarbejdet af energistyrelsen om dels DUCs forventede produktion af olie i 1982 og 1983, dels DUCs forventede efterforskningsudgifter, investeringsudgifter samt drifts- og vedligeholdelsesudgifter i de nævnte år.

mill. tons.	Produktion mill. tons.	Investeringer mill. kr.	Efterforskning mill. kr.	Driftsudgifter mill. kr.
1981.....	ca. 0,8	ca. 1.450	ca. 180	ca. 230
1982.....	ca. 1,6	ca. 2.320	ca. 360	ca. 320
1983.....	ca. 2,2	ca. 2.750	ca. 585	ca. 345

De anførte udgiftsskøn er alle foretaget i 1981-priser. Til brug for provenuberegningerne er det forudsat, at olieprisen i D.kr. i gennemsnit stiger med 1,9 pct. fra 1981 til 1982 og med 7,6 pct. fra 1982 til 1983. Olieprisen for 1981 er anslået til 274 kr. pr. tønde olie svarende til ca. 2.000 kr. pr. ton. På omkostningssiden forudsættes priserne at stige med

10 pct. om året fra 1981 til 1983. Der forudsættes således at ske et realprisfald i D.kr. for olie fra 1981 til 1983 i modsætning til den kraftige realprisstigning, der er sket i årene 1979–1981.

Statsskattedirektoratet har til brug for provenuberegningerne udarbejdet oversigter over uafskrevne saldi, aktiverede efterforsk-